

I N S T R U K C J A

Głównego Lekarza Weterynarii

Nr GIWue 0201 – 2/11

z dnia ¹⁸ maja 2011 r.

w sprawie postępowania z weterynaryjnymi
świadectwami zdrowia dla towarów
przeznaczonych do wywozu do krajów trzecich

Główny Inspektorat Weterynarii

Biuro ds. Unii Europejskiej i Współpracy z Zagranicą

Warszawa, dn. ¹⁸ maja 2011 r.

Niniejsza instrukcja została wydana na podstawie art. 13 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej (Dz. U. z 2010 r. Nr 112, poz. 744, z późn. zm.).

I. WSTĘP

Poniższa instrukcja została wydana przez Głównego Lekarza Weterynarii w związku z koniecznością ujednolicenia postępowania organów Inspekcji Weterynaryjnej przy wydawaniu, odbiorze, ewidencjonowaniu, przechowywaniu, a także wystawianiu i archiwizacji weterynaryjnych świadectw zdrowia dla towarów przeznaczonych do wywozu do krajów trzecich, zwanych dalej świadectwami, jak również dokumentowaniu ich dystrybucji i przesyłaniu informacji do Głównego Lekarza Weterynarii. Poniższą instrukcją nie są objęte eksportowe i przedeksportowe świadectwa dla towarów przeznaczonych do wywozu do państw Unii Celnej, z wyjątkiem świadectwa zdrowia na wywożone do Republiki Białorusi miód pszczele naturalny i produkty pszczele.

II. PRZEDMIOT INSTRUKCJI

Sposób postępowania organów Inspekcji Weterynaryjnej przy wystawianiu świadectw, a także wydawaniu, odbiorze, ewidencjonowaniu i przechowywaniu specjalnie zabezpieczonych świadectw, a także sposób przekazywania informacji o świadectwach.

III. ZAKRES INSTRUKCJI

1. Instrukcja swoim zakresem obejmuje postępowanie powiatowych, granicznych i wojewódzkich lekarzy weterynarii oraz Głównego Lekarza Weterynarii;
- 1) przy wystawianiu i archiwizacji świadectw uzgodnionych dwustronnie z państwem trzecim;
- 2) przy wystawianiu i archiwizacji świadectw w przypadku braku uzgodnionego dwustronnie wzoru świadectwa;
- 3) przy wydawaniu, odbiorze, ewidencjonowaniu, przechowywaniu, wystawianiu i archiwizacji świadectw specjalnie zabezpieczonych.

IV. CEL INSTRUKCJI

Celem instrukcji jest ujednolicenie trybu postępowania organów Inspekcji Weterynaryjnej przy wystawianiu i archiwizacji świadectw, a także wydawaniu,

odbiorze, ewidencjonowaniu i przechowywaniu specjalnie zabezpieczonych świadectw.

V. PRZEPISY PRAWNE

1. Ustawa z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej (Dz. U. z 2010, Nr 112, poz. 744, z późn. zm.),
2. Ustawa z dnia 16 grudnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego (Dz. U. z 2006, Nr 17, poz. 127, z późn. zm.),
3. Ustawa z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (Dz. U. z 2008 r. Nr 213, poz. 1342, z późn. zm.),
4. Ustawa z dnia 22 lipca 2006 o paszach (Dz. U. Nr 144, poz. 1045, z późn. zm.).

Niniejsza instrukcja została opracowana zgodnie z powyższymi przepisami prawa powszechnie obowiązującego. Stosowanie niniejszej instrukcji, jako aktu prawa wewnętrznego, nie może prowadzić do naruszenia wspomnianych przepisów. Na przepisy niniejszej instrukcji nie należy powoływać się przy rozstrzyganiu o prawach i obowiązkach podmiotów prywatnych, gdyż nie jest dla nich wiążąca.

VI. CZĘŚĆ OGÓLNA

1. Powiatowi lekarze weterynarii powinni zwracać szczególną uwagę na następujące kwestie:
 - zgodnie z art. 26 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej wszelkie poświadczenia wymagane w świadectwach, w szczególności dotyczące wymagań zdrowotnych zwierząt i wymagań higienicznych dla produktów pochodzenia zwierzęcego, muszą opierać się na danych dostępnych wystawiającemu świadectwo; w przypadku chorób podlegających obowiązkowi zwalczania można powoływać się również na określony status Rzeczypospolitej Polskiej (zgodnie z Kodeksem OIE lub przepisami UE) i informacje zawarte w systemie ADNS;
 - świadectwo jest wystawiane przez powiatowego lekarza weterynarii lub urzędowego lekarza weterynarii – pracownika powiatowego inspektoratu weterynarii upoważnionego przez właściwego terytorialnie powiatowego lekarza weterynarii do wystawiania świadectw na kraje trzecie lub urzędowego lekarza weterynarii nie będącego pracownikiem powiatowego inspektoratu weterynarii, upoważnionego do wystawiania świadectw na kraje trzecie, zwanych dalej urzędowymi lekarzami weterynarii;
 - świadectwa wystawia się dla każdego środka transportu; w przypadku przesyłki przewożonej kilkoma środkami transportu drogowego, która ma być docelowo przeładowana na statek lub wagon kolejowy,

urzędowy lekarz weterynarii na podstawie świadectw cząstkowych może wystawić świadectwo zbiorcze dla całej przesyłki przewożonej statkiem lub wagonem, zaś w przypadku kilku przesyłek na jednym środku transportu, kierowanych do różnych miejsc przeznaczenia, świadectwo wystawia się dla każdej przesyłki odrębnie;

- jeśli towar będzie składowany na terenie innego powiatu lub będzie na jego terenie przepakowywany lub wykorzystany jako surowiec do produkcji produktu finalnego, powiatowy lekarz weterynarii, który nadzorował wytworzenie towaru może wydać zaświadczenie o spełnianiu przez przedmiotowy towar wymagań określonych w świadectwie docelowym;
- jeśli towar będzie składowany na terenie innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub będzie na jego terenie przepakowywany lub wykorzystany jako surowiec do produkcji produktu finalnego, powiatowy lekarz weterynarii, który nadzorował wytworzenie towaru, może na wniosek podmiotu wydać świadectwo o spełnianiu przez dany towar wymagań w określonych w przedmiotowym świadectwie na wzorze uzgodnionym bilateralnie pomiędzy Rzeczypospolitą Polską a państwem trzecim lub na wzorze przedstawionym przez zainteresowany podmiot w przypadku braku dwustronnie uzgodnionego wzoru, w celu potwierdzenia wymagań potrzebnych do wystawienia ostatecznego świadectwa na terenie innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej;
- oryginał świadectwa wydawany jest osobie odpowiedzialnej za przesyłkę towaru; urzędowy lekarz weterynarii wystawiający dane świadectwo wydaje odpowiednią ilość jego kopii zgodnie z wnioskiem zainteresowanego podmiotu, odnotowując ilość wydanych kopii;
- świadectwo sporządza się w języku polskim [stosownie do art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 7 października 1999 roku o języku polskim (Dz. U. z 2011 r. Nr 43, poz. 224, z późn. zm.)] oraz co najmniej w jednym z języków urzędowych państwa przeznaczenia, chyba że dwustronnie uzgodnienia stanowią inaczej; w przypadku braku uzgodnionego dwustronnie wzoru świadectwa możliwe jest jego sporządzenie w języku polskim oraz w języku wskazanym przez osobę wnioskującą o wydanie świadectwa;
- wystawiający świadectwo przechowuje kopie wystawionych świadectw przez 5 lat od dnia ich wystawienia;
- powiatowy lekarz weterynarii prowadzi ewidencję świadectw wydanych dla towarów przeznaczonych do wywozu do krajów trzecich.

2. Urzędowy lekarz weterynarii przy wystawianiu świadectw ustala numer ewidencyjny świadectwa zgodnie z rozdziałem VII częścią A ust. 4 albo częścią B ust. 5
3. Odmowa wydania świadectwa oraz odmowa wydania świadectwa o treści żądanej przez wnioskującego następuje w drodze postanowienia, na które służy zażalenie, stosownie do art. 219 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeksu postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071, z późn. zm.).
4. W przypadku uszkodzenia świadectwa, wprowadzenia błędnych danych lub zaistnienia innych okoliczności zmuszających do wydania nowego świadectwa (np. zmiana odbiorcy przesyłki w państwie trzecim), zaleca się, aby powiatowy lekarz weterynarii zażądał zwrotu oryginału przedmiotowego świadectwa wraz z kopiami i dokonał jego anulowania wraz ze wszystkimi wystawionymi kopiami. W przedmiotowym przypadku powiatowy lekarz weterynarii przechowuje przez okres 5 lat oryginały oraz kopie anulowanych świadectw wraz z notatką służbową dotyczącą przyczyny anulowania dokumentu.
5. Korekty na świadectwach w zakresie numeru plomby weterynaryjnej (np. po kontrolach Urzędu Celnego) lub związane ze zmianą środka transportu, powinny być dokonywane poprzez ręczne przekreślenie nr starej plomby lub nr środka transportu, wpisanie nowego numeru, złożenie podpisu przez urzędowego lekarza weterynarii, w tym granicznego lekarza weterynarii i pracownika granicznego inspektoratu weterynarii upoważnionego przez terytorialne właściwego granicznego lekarza weterynarii do dokonywania korekty na świadectwach w zakresie numeru plomby weterynaryjnej i przystawienie jego imiennej pieczęci oraz pieczęci organu.
6. W przypadku utraty oryginału świadectwa w trakcie transportu powiatowy lekarz weterynarii, który wydał oryginał świadectwa, na wniosek zainteresowanego podmiotu, może wydać, bez konieczności powrotu towaru do miejsca wysyłki, wyraźnie oznakowany duplikat świadectwa na podstawie kopii pozostającej w dokumentacji powiatowego inspektoratu weterynarii. Duplikat jest drugim egzemplarzem tego samego dokumentu, potwierdzającym stan faktyczny wynikający z oryginału. Na pierwszej stronie u góry należy umieścić wyraz „DUPLIKAT”. Pod tekstem należy dodać wyrazy „oryginał podpisał” i wymienić imię i nazwisko osoby, która podpisała oryginał świadectwa oraz zamieścić datę wydania duplikatu i opatrzyć okrągłą pieczęcią urzędową. Kopię wydanego

duplikatu należy dołączyć do pozostałej dokumentacji, na podstawie której duplikat został wystawiony.

7. W przypadku zwrotu przesyłki towaru do nadawcy, oryginał świadectwa towarzyszącego przedmiotowej przesyłce podlega zatrzymaniu przez granicznego lekarza weterynarii, który dokonuje kontroli granicznej przy ponownym wwozie. Graniczny lekarz weterynarii przekazuje kopię zatrzymanego świadectwa powiatowemu lekarzowi weterynarii właściwemu terytorialnie dla miejsca wysyłki. Powiatowy lekarz weterynarii przechowuje przedmiotową kopię świadectwa przekazaną przez granicznego lekarza weterynarii przez okres 5 lat.

VII. CZĘŚĆ SZCZEGÓŁOWA

A. Postępowanie organów Inspekcji Weterynaryjnej przy wystawianiu świadectw uzgodnionych dwustronnie z państwem trzecim.

1. W przypadku, gdy są uzgodnione dwustronnie wzory wywozowych świadectw z państwami trzecimi, to świadectwo należy wystawić zgodnie ze wzorem opublikowanym w formacie .pdf na stronie internetowej Głównego Inspektoratu Weterynarii: www.wetgiw.gov.pl, w zakładce „Wywóz” => „Świadectwa weterynaryjne przy eksporcie do krajów trzecich”.

2. Forma edytowalna wzoru świadectwa jest niezwłocznie po jego opublikowaniu przesyłana z Głównego Inspektoratu Weterynarii na adresy poczty elektronicznej wyznaczonych osób w wojewódzkich inspektoratach weterynarii. Z wojewódzkich inspektoratów weterynarii edytowalne wzory świadectw przekazywane są pocztą e-mail do powiatowych inspektoratów weterynarii.

3. Wersja edytowalna wzoru świadectwa nie jest udostępniana podmiotom w celu jej wypełnienia.

4. Urzędowy lekarz weterynarii przy wystawianiu świadectw, które zostały uzgodnione bilateralnie z państwem trzecim ustala numer ewidencyjny świadectwa w ten sposób, że:

- pierwsza i druga cyfra stanowią kod województwa,
- trzecia i czwarta cyfra stanowią kod powiatu w danym województwie, w którym znajduje się siedziba powiatowego inspektoratu weterynarii,
- po cyfrach tych wpisuje się znak „/”,
- kolejne pięć cyfr określa kolejny numer świadectwa,
- po cyfrach tych wpisuje się znak „/”,

- następne dwie cyfry określają rok, w którym wydane jest świadectwo,
- po cyfrach tych wpisuje się znak „/”,
- następne dwie cyfry określają kod przypisany właściwemu świadectwu, zgodnie z załącznikiem nr 1,
- ostatnie dwa symbole określają kod ISO kraju, do którego wywożona jest przesyłka.

5. Dodatkowe informacje wnioskowane przez podmiot (np. numer dokumentów akredytywy), mogą być wprowadzane przez urzędowych lekarzy weterynarii wyłącznie do edytowalnej wersji, w części informacyjnej świadectw (identyfikacja przesyłki), pod warunkiem posiadania odpowiednich udokumentowanych dowodów. W takim przypadku, urzędowy lekarz weterynarii powinien również zwrócić się do zainteresowanego podmiotu o przedstawienie oświadczenia, że podmiot poniesie pełną odpowiedzialność za ewentualne konsekwencje odrzucenia przesyłki przez właściwe władze kraju importera z powodu niezgodności świadectwa z uzgodnionym wzorem. Możliwość ta nie dotyczy świadectw wydawanych na zabezpieczonym papierze.

B. Postępowanie organów Inspekcji Weterynaryjnej przy wystawianiu świadectw w przypadku braku uzgodnionego dwustronnie wzoru świadectwa.

1. W przypadku braku uzgodnionego dwustronnie wzoru świadectwa, gdy wzór taki przedstawiany jest przez podmiot, powiatowy lekarz weterynarii powinien zwrócić się do zainteresowanego podmiotu o przedstawienie:
 - tłumaczenia przysięgłego świadectwa z języka kraju docelowego przesyłki lub z innego wskazanego przez wnioskodawcę na język polski;
 - oświadczenia, iż wzór świadectwa jest akceptowany przez właściwą władzę kraju przeznaczenia lub że przedsiębiorca uzyskał je za pośrednictwem partnera handlowego państwa importera jako urzędowe wymagania;
 - oświadczenia, że podmiot poniesie pełną odpowiedzialność za ewentualne konsekwencje odrzucenia przesyłki przez właściwe władze kraju importera.
2. Powiatowy lekarz weterynarii dokonuje weryfikacji, czy wymagania zawarte w zaproponowanym przez podmiot wzorze świadectwa mogą być przez niego poświadczone w oparciu o dane pozostające w jego dyspozycji. Powiatowy

lekarz weterynarii, po upewnieniu się, iż wszystkie wymagania zawarte w przedmiotowym wzorze świadectwa są możliwe do potwierdzenia może wystawić dane świadectwo.

3. Powiatowy lekarz weterynarii, za pośrednictwem wojewódzkiego lekarza weterynarii, przesyła niezwłocznie przedłożony przez podmiot wzór świadectwa do Głównego Lekarza Weterynarii, niezależnie od wyniku weryfikacji, o której mowa w ustępie 2.

Główny Lekarz Weterynarii podejmuje działania w celu uzgodnienia z danym krajem trzecim oficjalnej treści świadectwa. Z chwilą dwustronnego uzgodnienia wzoru świadectwa z państwem trzecim, zostaje on zamieszczony na stronie internetowej Głównego Inspektoratu Weterynarii.

4. W przypadku wysyłek towarów do krajów, które nie przedstawiły wzorów świadectw, ani bezpośrednio władzom centralnym Polski, ani za pośrednictwem eksporterów, wystawiający świadectwo może zgodnie z art. 12 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiającego ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołującego Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiającego procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności (Dz. Urz. UE L 31 z 01.02.2002 r., str. 1—24, z późn. zm. Polskie wydanie specjalne: rozdz. 15, t. 06, str. 463 - 486), zastosować, przy wywozie produktów pochodzenia zwierzęcego oraz ubocznych produktów pochodzenia zwierzęcego, poświadczenie warunków zamieszczonych w świadectwach stosowanych przy imporcie do Unii Europejskiej odpowiednich rodzajów produktów. Jednocześnie stosowany może być wyłącznie tekst poświadczenia na odrębnym dokumencie, a nie cały formularz świadectwa importowego, z uwagi na możliwość jego użycia w niewłaściwym celu. W takim przypadku, powiatowy lekarz weterynarii powinien zwrócić się do zainteresowanego podmiotu o przedstawienie oświadczenia, że podmiot poniesie pełną odpowiedzialność za ewentualne konsekwencje odrzucenia przesyłki przez właściwe władze kraju importera.
5. Powiatowy lekarz weterynarii lub urzędowy lekarz weterynarii przy wystawianiu świadectw, które nie zostały uzgodnione bilateralnie z państwem trzecim ustala numer ewidencyjny świadectwa w ten sposób, że:

- pierwsza i druga cyfra stanowią kod województwa,

- trzecia i czwarta cyfra stanowią kod powiatu w danym województwie, w którym znajduje się siedziba powiatowego inspektoratu weterynarii,
- po cyfrach tych wpisuje się znak „/”,
- kolejne pięć cyfr określa kolejny numer świadectwa,
- po cyfrach tych wpisuje się znak „/”,
- następne dwie cyfry określają rok, w którym wydane jest świadectwo,
- po cyfrach tych wpisuje się znak „/”,
- następnie wpisuje się litery „BR”,
- po literach tych wpisuje się znak „/”,
- ostatnie dwa symbole określają kod ISO kraju, do którego wywożona jest przesyłka.

C. Postępowanie organów Inspekcji Weterynaryjnej przy wydawaniu, odbiorze, ewidencjonowaniu i przechowywaniu specjalnie zabezpieczonych świadectw.

1. Właściwym do wydawania, odbioru, ewidencjonowania i przechowywania specjalnie zabezpieczonych świadectw jest Główny Lekarz Weterynarii, wojewódzki lekarz weterynarii, powiatowy lekarz weterynarii, oraz pełnomocnicy i ich zastępcy wyznaczeni na podstawie Instrukcji Głównego Lekarza Weterynarii Nr GIWue-0201-1/11 z dnia 18 maja 2011 r. *w sprawie wydawania, odbioru, ewidencjonowania i przechowywania eksportowych i przedeksportowych świadectw zdrowia dla towarów przeznaczonych na eksport do państw Unii Celnej.*
2. Specjalnie zabezpieczone świadectwa dla towarów przeznaczonych do wywozu do krajów trzecich drukowane są na specjalnie zabezpieczonym papierze, zgodnie z załącznikiem nr 2.
3. W przypadku świadectw drukowanych na specjalnie zabezpieczonym papierze, pełnomocnik Głównego Lekarza Weterynarii lub zastępca pełnomocnika Głównego Lekarza Weterynarii dystrybuuje świadectwa do wojewódzkich inspektoratów weterynarii zgodnie z zamówieniem złożonym na druku określonym w załączniku nr 3. Zamówienie powinno być złożone w terminie 7 dni przed planowanym odbiorem świadectw. Dokonując odbioru świadectw wojewódzki lekarz weterynarii, pełnomocnik wojewódzkiego lekarza weterynarii lub zastępca pełnomocnika wojewódzkiego lekarza

weterynarii obowiązany jest pozostawić oryginał zamówienia pełnomocnikowi Głównego Lekarza Weterynarii. Warunkiem wydania świadectw jest okazanie dowodu osobistego lub innego dokumentu ze zdjęciem potwierdzającego tożsamość odbierającego dokumenty.

4. Świadectwa otrzymane od pełnomocnika Głównego Lekarza Weterynarii lub zastępcy pełnomocnika Głównego Lekarza Weterynarii dystrybuowane są następnie przez wojewódzkiego lekarza weterynarii, pełnomocnika wojewódzkiego lekarza weterynarii lub zastępcę pełnomocnika wojewódzkiego lekarza weterynarii do właściwych terytorialnie powiatowych lekarzy weterynarii lub pełnomocników powiatowych lekarzy weterynarii.
5. Wydane świadectwa podlegają ewidencji w Księdze Druków Ścisłego Zarachowania. Księga prowadzona jest w sposób umożliwiający ustalenie liczby posiadanych i wydanych świadectw poszczególnym organom Inspekcji Weterynaryjnej.
6. Procedura określona w ust. 3-5 obowiązuje odpowiednio przy dystrybucji świadectw przez wojewódzkiego lekarza weterynarii, pełnomocnika wojewódzkiego lekarza weterynarii lub zastępcę pełnomocnika wojewódzkiego lekarza weterynarii do właściwego terytorialnie powiatowego lekarza weterynarii lub pełnomocnika powiatowego lekarza weterynarii.
7. Powiatowy lekarz weterynarii lub pełnomocnik powiatowego lekarza weterynarii przesyła do wojewódzkiego inspektoratu weterynarii do dnia 15 stycznia, 15 kwietnia, 15 lipca, 15 października każdego roku, drogą elektroniczną, zestawienie świadectw wydanych w poprzednim kwartale.
8. Wojewódzki lekarz weterynarii, pełnomocnik wojewódzkiego lekarza weterynarii lub zastępca pełnomocnika wojewódzkiego lekarza weterynarii przesyła do Głównego Lekarza Weterynarii do 15 lutego każdego roku zestawienie świadectw wydanych w poprzednim roku.
9. Wzory zestawień, o których mowa w ust. 7 i 8, określa załącznik nr 4.
10. Świadectwa drukowane na specjalnie zabezpieczonym papierze przechowywane są w inspektoratach, w zamkniętych pomieszczeniach lub szafach, do których dostęp mają jedynie osoby, o których mowa w ust. 1.
11. Zwrot niewykorzystanych świadectw drukowanych na specjalnie zabezpieczonym papierze może nastąpić wyłącznie do nadrzędnych organów Inspekcji Weterynaryjnej, tj. od powiatowego lekarza weterynarii do wojewódzkiego lekarza weterynarii, a od wojewódzkiego lekarza

weterynarii do Głównego Lekarza Weterynarii. Czynność ta podlega ewidencji w Księdze Druków Ścisłego Zarachowania.

12. Odrębna procedura dotycząca eksportu do Kazachstanu i Białorusi, z wykorzystaniem specjalnie zabezpieczonych świadectw na Federację Rosyjską, została określona w Instrukcji Głównego Lekarza Weterynarii Głównego Lekarza Weterynarii Nr GIWue-0201-1/11 z dnia 18 maja 2011 r. *w sprawie wydawania, odbioru, ewidencjonowania i przechowywania eksportowych i przedeksportowych świadectw zdrowia dla towarów przeznaczonych na eksport do państw Unii Celnej.*

VIII. Przepisy końcowe

1. Traci moc Instrukcja Głównego Lekarza Weterynarii GIWue 0801 -24/11 z dnia 17 marca 2011 r. w sprawie postępowania z weterynaryjnymi świadectwami zdrowia dla towarów przeznaczonych do wywozu do krajów trzecich.
2. Niniejsza instrukcja wchodzi w życie z dniem 1 czerwca 2011 r.

Lokisiedlin

Z up.

Ł. J.
GŁÓWNY LĘKARZ WETERYNARII
z up.
Krzysztof Jażdżewski
Z-ca Głównego Lekarza Weterynarii